

2020. HÚSVÉT

Még mindig hiányzik valami, minden gondolatomban van valami üresség. És szörnyű, hogy nem vagyok teljes, szörnyű, még sosem volt olyan szörnyű, mint ebben a gyötrődésben, abban, hogy „nincs meg Krisztus” – nincs meg az az arc, amely eszköz egy nem teljesen elveszett, magányos megérzésben végbevitt munkához.

Pier Paolo Pasolini

„Mi az ember, hogy megemlékezel róla, az ember fia, hogy gondot viselsz reá?” Életem során soha egyetlen kérdés sem volt rám ilyen nagy hatással. Egyedül Krisztus az, aki szívén viseli teljes emberségemet. Azáltal, hogy az az Ember, a zsidó názáreti Jézus, meghalt értünk, és feltámadt. A feltámadt Jézus az a Valóság, amelytől függ minden ember létének pozitív volta. Minden földi tapasztalat, amelyet a halálból feltámadt Jézus Lelkében élünk meg, kivirágzik az Örökkévalóságban. Ez a virágzás nemcsak az idők végezetén mutatkozik majd meg, hanem már elkezdődött Húsvét hajnalán.

Emiatt a lét végső eszményét a *koldulás* fejezi ki. A történelem igazi főszereplője a koldus: Krisztus, aki koldulja az ember szívét és az ember szíve, Krisztus koldusa.

Luigi Giussani

Comunione e Liberazione

